

at domstolskontrollen vedrørende overholdelsen af forpligtelsen angående tjenestens interesse bør begrænses til spørgsmålet om, hvorvidt ansættelsesmyndigheden har anvendt sit skøn åbenbart urigtigt. Retten har i øvrigt foretaget en urigtig bedømmelse af tjenestens interesse og har ikke taget hensyn til tjenestemandens interesse. Retten har ligeledes foretaget en urigtig anvendelse af proportionalitetsprincippet ved at fastslå, at den anfægtede afgørelse overholdt dette princip, selv om denne hverken var en passende foranstaltning eller det mindste tvingende. Retten har endvidere begået en fejl ved vurderingen af, om den nye stilling var ækvivalent eller sammenlignelig med den tidligere stilling. Ifølge Rettens begrundelse overholder enhver omplacering, der er knyttet sammen med den lønklasse, som indehaves for nærværende, nemlig kriteriet om stillingernes ækvivalens. Endelig har Retten ikke anført, hvilke oplysninger den har lagt til grund ved vurderingen af det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab.

Retten har ligeledes begået flere retlige fejl. Den har for det første fritaget afgørelsen om omplacering som værende blot en intern forvaltningsmæssig afgørelse fra begrundelsesforpligtelsen, en forpligtelse, der er et almindeligt retsprincip. Retten har dernæst begået en retlig fejl ved ikke at fastslå, at der er sket tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang til skade for sagsøgeren. Retten har ligeledes begået en retlig fejl hvad angår anvendelsen af retten til ytringsfrihed ved ikke klart at have taget stilling til omfanget af den ret til ytringsfrihed, som burde tilkomme sagsøgeren i det foreliggende tilfælde. Endelig har Retten foretaget en retlig fejl ved anvendelsen af sagsøgerens ret til kontradiktion og navnlig af retten til at blive hørt forud for afgørelsen om omplacering.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2004 af Commissione Tributaria Provinciale di Napoli i sagen Casa di Cura Privata Salus SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4

(Sag C-18/05)

(2005/C 93/09)

(Processprog: italiensk)

Ved Tributaria Provinciale di Napoli afsagt den 15. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. januar 2005, har Commissione Tributaria Provinciale di Napoli i sagen Casa di Cura Privata Salus SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Tager fritagelsen for afgift i artikel 13, punkt B, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977⁽¹⁾ sigte på den indgående moms, der erlægges ved erhvervelse af goder, der anvendes med henblik på afgiftsfritaget virksomhed, eller på de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person har erhvervet goder med henblik på sådan virksomhed og herefter beslutter sig for at overdrage de pågældende goder til andre afgiftspligtige personer?
2. Indeholder artikel 13, punkt B, litra c), bestemmelser, der er ubetingede og tilstrækkeligt præcise, og som følgelig har direkte virkning i national ret?
3. Hvilken betydning skal bestemmelsen i direktivets artikel 13, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne ved gennemførelsen af bestemmelserne skal fastsætte de nødvendige betingelser med henblik på at »forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug« (artikel 13, punkt B, litra c), tillægges ved vurderingen af spørgsmålet om direktivets direkte virkning?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Sag anlagt den 20. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark

(Sag C-19/05)

(2005/C 93/10)

(Processprog: dansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. januar 2005 (fax 14.1.) anlagt sag mod Kongeriget Danmark af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. B. Rasmussen og G. Wilms, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Danmark ved ikke at have betalt Kommissionen et beløb på 18 687 475 DKK i egne indtægter samt moranter heraf fra den 27. juli 2000, har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til fællesskabsretten og særligt EF-traktatens artikel 10 samt artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom⁽¹⁾ af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter;
- Kongeriget Danmark tilpligtes at afholde de med sagen forbundne omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det i påstanden nævnte beløb udgør den told de danske toldmyndigheder har forsømt at opkræve i perioden 1994-1997 af en virksomhed, de nævnte myndigheder fejlagtigt havde givet tilladelse til at indføre visse varer til nulsats. Tilladelsen var givet, som vedrørende varer bestemt til indbygning i, eller som udstyr eller udrustning til, skibe, både eller fartøjer i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽¹⁾ af 23. juli 1987, om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, bilag 1, afsnit II. Varerne var imidlertid bestemt til fremstilling af containere, og kunne, som også senere erkendt af de danske myndigheder, ikke være omfattet af den nævnte bestemmelse.

De danske myndigheder har retstridigt undladt at stille de nævnte beløb i egne indtægter til Kommissionens rådighed. De anbringender der gøres gældende i denne henseende svarer til de anbringender Kommissionen har gjort gældende i sin stævning mod Danmark i sag C-392/02⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 31 af 8.2.2003, s. 4.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 2004 af Tribunale Civile e Penale di Forlì i straffesagen mod K.J.W. Schwibbert

(Sag C-20/05)

(2005/C 93/11)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 14. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. januar 2005, har Tribunale Civile e Penale di Forlì i straffesagen mod K.J.W. Schwibbert forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Er påførelsen af logoet SIAE i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/100/EØF⁽¹⁾ om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, samt med traktatens artikel 3 og EF-traktatens artikel 23-27?

— Er det i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF⁽²⁾ og direktiv 88/182/EØF⁽³⁾?

⁽¹⁾ EFT L 346, af 27.11.1992, s. 61.

⁽²⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 81 af 26.3.1988, s. 75.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. januar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1) G.J. Dokter, 2) Maatschap Van den Top og 3) W. Boekhout mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit

(Sag C-28/05)

(2005/C 93/12)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 18. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. januar 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1) G.J. Dokter, 2) Maatschap Van den Top og 3) W. Boekhout mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Har den forpligtelse, der i henhold til artikel 11, stk. 1, første led, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, andet led, i direktiv 85/511/EØF⁽¹⁾ påhviler medlemsstaterne, til at påse, at laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium, der er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, direkte virkning?

2 a) Skal artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF fortolkes således, at den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge er påvist af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, skal være forbundet med retlige følger?

b) Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende:

Har artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF til formål at beskytte interesserne hos borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende ønskes oplyst, om borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kan påberåbe sig en eventuel tilside-sættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndighederne på grundlag af denne bestemmelse?